

ELŐFIZETÉSI MEGHIVÁS

ÉS FIGYELMEZTETÉS

A HONDERÜ' DIVATKÉPEIRE 1844-RE,

S MÉG EGY PÁR SZÓ.

Megfeleltünk-e azon várakozásnak, melyre a Honderü' egészen egyszerű programja ez első évében jogosította tisztelt olvasóit, azt megítélni nem mi hozzánk tartozik. Annyi valónak marad : mikép e lapok' szerkesztője egymaga hetedfélszáz nyomtatott lapot nyujta be ez évben olvasóinak.

A munkák' szokatlan magas díjazása, a papiros' finomsága, a divatképek' Budapesten elérhető tökélye, a meg nem ígért és mégis több ízben adott csinos réz- és kőmetszvények' mellékletei, a programunkban is említett fametszetek, szóval : lapunknak bel- és külcsinja olly áldozatokba került, melyek magában elég szép, de aránylag csekély számu előfizetőink által éppen nem lőnek földözve.

Minket azonban — kik Istennek hála nem lapunk után élünk — magasb nézetek késztetének e pályára lépni, és ez teszi, hogy valamint egyfelől mindent megkisértünk lapunk' kül- és belbecsének lehető emelésére, ugy másfelől semmi áldozattól nem rettegünk, hahogy az által kitűzött magasb célainkat mindinkább megközelíthetni reméljük.

Lapunk magasb műveltséget igénylő hölgyek' számára szentelt divatlap lévén, nem ritkán hallottunk szép ajkakat panaszra nyilni divatképeink ellen, azoknak hibás rajza, félszeg színezése, nem mindig ta-

pintatos választékossága miatt stb. (pedig a mi képeink minden budapestiek közül legjobban valának fizetve). E panaszokat is tehát elhárítandók, a Honderüt olly divatképekkel kívántuk ellátni, melyekhez nem csak a honi, de az egész ausztriai birodalom, sőt egész Németország' legfinomabb képei sem hasonlíthatók; divatképekkel, melyek Párisban is leg- és legszebbek levén (következőleg) legjelesb valami, mit e nemből az europai művészet előállítani tud.

E divatképek a czélba metszve, lapunk' számára legdrágább atlatczpapirosra nyomva és tökéletes művészséggel színezve az annyira költséges posta' utján 14 nap alatt Párisból Pestre érkezendének, és havonként háromszor fognak lapunkhoz mellékeltetni. A negyedik szombaton pedig csinos és többnyire eredeti xilographiák a textus közé vegyítvők, vagy különálló (rézre és kőre metszett) jeles műmellékletek, zeneszerzemények, avvagy végre Pesten vagy Bécsben készülendő nemzeti divatképek fognak elmulhatlanul lapunkhoz járulni. Ez az, mire magunkat ezuttal kötelezzük; mit birandunk ezen fölül még adni, az lapunk' minő aránybani pártolásátul fog függni. Annyit eljárásunkbani elv gyanánt bizton fölvehetni: hogy vállalatunk — miként arról a tiszt. közönség eddig is bőven meggyőződheték — nem nyereszkeségi szempontbul indula ki, sem midőn a Honderüt alapítá, sem most, midőn azt minden kitelhető módon emelni, díszíteni, kelendősíteni törekszik.

Minthogy azonban minden áldozatnak megvannak az ő határai, hogy bevételinket eddig is jóval fölülhaladó költségünk' tetemes növekedése némileg legalább fedezve legyen: kénytelenek vagyunk lapunk' előfizetési árát félékenkénti 40 pgő krajczárral fölruktatni, azon biztos reményben, miszerint azon 6½ krajczár, melyet előfizetőinknek az eddigi áron fölül havonként Honderüért fizetniök kellend*), lapunk' becsének illy szembeszökő emelése által elég bőven visszakamatozva lesz. Hiszen mi egy előfizetőnek 1½ krajczár hetenkint? megérzi-e azt valaki? Ellenben intézetünknek (ha 1000 előfizetőt számítunk) évenként 4000 ezüst huszast hoz, lapunk' szépítésére áldozandót.

Ezeket lapunk' árának fölemelése' ügyében motivatiókép fölhozva, nincsen egyéb hátra, mint tisztelettel felszólítani a minden renden levő és mindkét nembeli olvasóközönséget, méltóztassék e zsenge intézetcskét mentől hathatósab pártfogására érdemesíteni.

*) Minden számért csak 1½ krajczárral több.

De van még szívünkön egy tárgy, melly lapunk' szellemi érdekét illeti s mellyet épen ez alkalommal megpendíteni nem lesz fölösleges. Sokaktól — kivált, kik lapunknak nem olvasói — olly szín és ürügy alatt szokott a vidéken népszerűtlenséget a H o n d e r ü, mintha az csak legfölsőbb körök' érdekeit, viszonyait, nézeteit és elveit személyesítené, mintha az csak csupa legelőbbkelő hölgyeknek lenne írva, mikép az merő aristocratai szellemű s mit én tudom mi minden? Ezekre — mint olyanokra, miket csupán egyoldalú szűkkeblűség, ázsiai műveletlenség vagy roszakaratu kenyéririgység bírhatta lapunk ellen hazudozni — csak ennyi válaszunk lehet: ha azt mondják az illy jó urak: a H o n d e r ü' alakja, stíljé, hangja és társalgási modora aristocratai, akkor tökéletesen igazuk van, legalább szeretnők hogy az lenne, mert a H o n d e r ü arra valóban büszke lehetne; de ha azt költik ellene, hogy a szellem, melly lapjait átturalja, nem nemzeti, nem magasb irányu és (mindenek fölött) nem épen olly józanon s z a b a d e l v ü mint akármelly lap az összes magyar irodalomban, habogy továbbá azt állítják a jó urak, mikép a H o n d e r ü bármellyik osztály' érdekét is — meny nyiben az egy kiskörű divatlaptól kitelik — erejéhez és hivatásához képest eddigelő épen olly lelkismeretesen elő nem segítette, mint akármellyik laptársa: hadd álljanak elő s bizonyítsák be alaptalan rágalmait a közvélemény' ítélőszéke előtt, s akkor aztán nem bánjuk, hi-gyetek nekik kedves vidéki hölgyek, s vonjátok meg lapunktól azon kegyet és pártfogást, mellyet legkivált töletek megérdemelni minden vágyaink s lankadatlan törekedésünk' leghatalmasbikát tette. Győződjetek meg tehát magatok derék hölgyek és uracsok a H o n d e r ü' iránya és szelleme felől, mielőtt láttatlanul és kihallgatlanul eltörnétek fölötte a kegyelem' vesszőjét!

Végre tisztelettel kérjük mindazokat, kik a beállandó új évre lapunkra előfizetni kívánnak, méltóztassanak szándékukat minél előbb tudatni, nehogy később érkezendett előfizetőinknek teljes példánnyal ne szolgálhassunk. Mert minő hazard kisérlet jó remény' fejében számon-tuli lapokat nyomtatni, arról saját tapasztalásunk váltig meggyőzött.

Kérjük egyszersmind vidéki t. cz. előfizetőinket, méltóztassanak — mikor csak lehet — a közelebbi postahivataloknál és nem másutt előfizetni, hogy ez által is biztosabban számíthassanak lapjaiknak pontosabb kézhez jutására.

ÚJ ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Divatlapunk' félévi ára ezüstben :

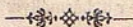
Helyben	6 ft 40 kr.
— czímborítékban	7 ft 10 kr.
Vidékre	7 ft 40 kr.
Helybelieknek évnegyedre	3 ft 20 kr.
— czímborítékban	3 ft 35 kr.

Előfizethetni Pesten Emich Gusztáv kiadó' boltjában az urí és kigyóutczá' sarkán s Budán ugyancsak a kiadónak mű- és könyvkereskedésében a hidnál. Ezen kívül minden cs. k. postahivatalnál a két hazában. Bécsbe s a külföldre csupán csak a bécsi cs. k. főpostahivatalnál.

Pest, novemberben 1843.

Petrichevich Horváth Lázár,
igazgató.

Emich Gusztáv,
kiadó.

GAZDAG ÉS SZEGÉNY.

BESZÉLY.

Dusan butorzott teremben két ifju ült, egyaránt bus és szenvedő arczkifejezéssel. Egyik meglepően deli, érdekes külsővel birt, másik ellenben a természet' ez ajándokát nélkülözé.

A deli ifju éppen beszédét látszék végzeni, midőn a másik karszékéből fölemelkedve éles fájdalommal mondá:

— Mit ér nekem az élet, ha csak látnom kell, mint élvezi más annak gyönyöreit? — barátom! én gyűlölöm a napot, mert másokat az élet' kellemeivel áraszt el, mig engem új fájdalmakra ébreszt; utálok az éjt, mert mig mást kedves merengések közt édes álmakba ringat, elmém rémképeket varázsol, hogy még akkor se feledjem nyomorúságomat.

— Arthur! — viszonzá az első — hisz te gazdag vagy.

— O Béla! — folytatá Arthur keserű mosolylyal — hiszed-e, hogy mégis boldogabb nálamnál a napszámos, ki órákig ácsorog a nap' szédítő melege alatt, hogy fillérért homlokizzasztó munkát kapjon, mert ép teste és nyugodt lelke van; boldogabb a világtalan, ki házról házra